

## POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie zażalenia **A. K. i J. K.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań-Grunwald w Poznaniu

z dnia 31 października 2024 r., sygn. [...], o odmowie wszczęcia śledztwa,  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 21 marca 2025 r.,  
wniosku Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu  
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu  
zawartego w postanowieniu z dnia 21 stycznia 2025 r., III Kp 37/25,  
na podstawie art. 37 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł**

**wniosek uwzględnić i sprawę przekazać do rozpoznania  
Sądowi Rejonowemu Poznań-Nowe Miasto i Wilda  
w Poznaniu.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 stycznia 2025 r. Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu wystąpił w trybie art. 37 k.p.k. do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Sprawa dotyczy zażalenia na postanowienie Prokuratury Rejonowej Poznań-Grunwald w Poznaniu z dnia 31 października 2024 r., sygn. [...], o odmowie wszczęcia śledztwa w

sprawie o czyn zakwalifikowany z art. 231 § 1 k.k., rzekomo popełniony przez sędziego X.Y..

Uzasadniając potrzebę przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu stwierdził m. in., że cyt.: „(...) zawiadomienie o przestępstwie dotyczy postępowania sędzi, która pełni funkcję Przewodniczącej Wydziału [...] Karnego Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu [...]. [D]obro wymiaru sprawiedliwości, rozumiane przede wszystkim jako potrzeba uniknięcia sugestii braku obiektywizmu przy rozpoznaniu sprawy, wymaga przekazania niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu”.

### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Inicjatywa Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu zasługiwała na uwzględnienie i sprawę należało przekazać do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Judykatura Sądu Najwyższego stoi na stanowisku, że zastosowanie art. 37 k.p.k. uzasadniają takie konkretne sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie - chociażby mylne - o braku warunków do rozpoznania w danym sądzie sprawy w sposób obiektywny (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2007 r., II KO 36/07, SIP «Lex» nr 282245). W podobnym duchu wypowiedziała się najwyższa instancja sądowa choćby w postanowieniach z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995 nr 9-10, poz. 68, str. 83 czy z dnia 17 maja 2006 r., II KO 27/06, SIP «Lex» nr 186944.

Każdorazowo wniosek o przekazanie danej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k. należy potraktować indywidualnie. Decyzja o przekazaniu sprawy, wynikająca z potrzeby uniknięcia uszczerbku dla dobra wymiaru sprawiedliwości, musi uwzględniać niepowtarzalny układ faktyczny i procesowy danej sprawy. To konkretne okoliczności sprawy determinują potrzebę ewentualnego odstąpienia do zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy.

Konieczność rozpoznania przez sąd właściwy miejscowo środka zaskarżenia na postanowienie w przedmiocie odmowy wszczęcia śledztwa co do czynu zabronionego, którego miał się rzekomo dopuścić sędzia tego sądu X.Y., nadto dodatkowa okoliczność wskazana przez sąd właściwy miejscowo, iż zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. dotyczy cyt.: „(...) postępowania sędzi, która pełni funkcję Przewodniczącej Wydziału [...] Karnego Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu” (nie znajdującą aktualnie potwierdzenia na stronie internetowej Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu, z której wynika, iż funkcję Przewodniczącej ww. Wydziału pełni sędzia X.Y.1, a zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa dotyczy m. in. postępowania sędziego X.Y.2 pełniącej tą funkcję w [...]1 Wydziale Karnym tego sądu), stanowi w istocie okoliczność, która w odbiorze zewnętrznym osłabiać może zaufanie do bezstronności sądu właściwego do rozpoznania sprawy przez powstanie wątpliwości co do istnienia warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy nie tylko w oczach samych zainteresowanych, tj. autorów zażalenia A. K. i J. K. , ale również w odbiorze społecznym, co uzasadnia przekazanie jej innemu sądowi równorzędnemu do rozpoznania.

Jako właściwy do rozpoznania przedmiotowej sprawy należało wskazać na Sąd Rejonowy Poznań-Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu, znajdujący się w obszarze właściwości Sądu Okręgowego w Poznaniu.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[J.J.]

[a.ł.]